

CÎND BIROCRAȚII FAC „SCHIMB DE EXPERIENȚĂ“

u r z i c a

O SENZAȚIONALĂ ȘEDINȚĂ NOCTURNĂ

Reportaj special din librării, în exclusivitate pentru „Urzica”

Librăria Noastră (Prin telefon, de la trimisul nostru special). În cursul nopții trecute, la sedințele librărilor din Capitală a avut loc consfătuirea secretă a tomurilor nevândute. Consfătuirea a fost organizată de Asociația generală a cărților invalide și veterane. Au luat cuvîntul un număr de volume și broșuri, care stau de multă vreme în rafturile și depozitele librărilor. Consfătuirea a fost deschisă de „Terapia generală a bolilor psihice” care a declarat:

- Ralced așhcsed!
- În ce limbă vorbește? - au întrebat câteva broșuri mai tinerele.

- Etșenmor! - a răspuns scurt Terapia generală.

Un murmur de nedumerire din partea participanților a obligat Terapia să dea explicații. Ea a declarat:

Vorbesc după chipul și asemănarea mea. Sînt toată tipărită de-a-ndăratelea, adică dacă deschizi coperta și privești prima pagină, vezi... ultima pagină, iar dacă privești ultima pagină, o vezi pe prima. Toate literele apar de-a-ndăratelea și răsturnate. Mai precis, cînd cauți începutul normal al cărții, găsești sfîrșitul răsturnat, iar cînd cauți sfîrșitul normal al cărții, găsești începutul răsturnat. Acum înțelegeți?

- „Megelețn!” - au răspuns participanții, ca să fie cit mai pe înțelesul Terapiei.

Pe urmă, a luat cuvîntul un tom gros, enciclopedic, care a spus:
- Propun să închinăm discuțiile de astăzi rezultatelor strălucite obținute de unele tipografii prin încrucșarea artificială a cărților. Chiar acum ne-a sosit știrea că s-a obținut de curînd o interesantă încrucșare între volumul „Laleaua Neagră” de Al. Dumas și o broșură cu cîntece de masă. Noua specie rezultată este un hibrid care conține 218 pagini din „Laleaua Neagră” și 30 pagini din volumul de cîntece de masă. Este interesant din punct de vedere științific faptul că paginile sînt numerotate în continuare, astfel că cititorul neînștat poate crede că însuși Al. Dumas, pletisindu-se să scrie o carte în treagă despre o oarecare lalea neagră, a introdus pe ici, pe colo, și cite un cîntec original ca „Hei rup” și „Răsună Valea”.

În încheiere, tomul enciclopedic a propus decorarea celor care au broșat volumul, cu ordinul „Laleaua Incrucșată”. Propunerea a fost votată în unanimitate, după care a luat cuvîntul volumul „Muminismul și romantismul”, care a spus:

- Eu vreau să aduc la cunoștință cazul meu.

- Te rog - i s-a răspuns - fără cazuri personale.

- Cazul meu nu-i personal. Personal, eu nici nu exist.

- Cum?

- Da. Litografia învățămîntului m-a încrucșat atît de bine cu „Biochimia vegetală”, încît din mine nu a mai rămas decît coperta.

Ca să dovedească cele afirmate, bietul Iluminism s-a dezbrăcat de copertă, arătînd că într-adevăr înăuntru era Biochimia vegetală.

În cadrul discuțiilor, s-a votat o moțiune în care s-a cerut Litografiei învățămîntului să găsească pentru acest volum o denumire corespunzătoare, ca: „Iluminismul vegetală”, sau „Biochimia romantică”, sau, și mai complet, „Iluminismul biochimic, privit în lumina romantismului vegetală”. Apoi „Iluminismul și romantismul” a mulțumit călduros celor prezenți pentru sprijinul acordat.

Apoi a luat cuvîntul „Contractul Social” de J. J. Rousseau, pe a cărui copertă toți au citit cu uluire: „Cicero - Despre îndatoriri”. A urmat o tăcere generală deoarece nimeni nu se aștepta să afle despre discursurile lui Cicero, că de fapt i le scria... J. J. Rousseau. Pentru a lămuri lucrurile, vorbitorul a arătat că totul se datorește unei încrucșări realizate în serele întreprinderii poligrafice din Oradea.

În continuarea discuțiilor, a luat cuvîntul volumul „Bottle colagenului”, tipărit tot la Oradea.

- Îți învidiez pe confrății mei antevorbitori - a spus acesta.

- Ei au apărut prin încrucșarea a două cărți. Dar eu nici măcar de atîta n-am avut parte: eu provin din încrucșarea cu un... calet!

- Cum?

- Întrebați-i pe cei de la tipografie, cum. De bună seamă, provin dintr-un calet alb, neliniat - poate chiar dintr-un blocnotes - și de aceea conțin foi albe. Librarul nu poate să mă pună în rîndul cărților pentru că prea seamănă a calet, și nici nu poate să mă pună în rîndul caletelor, pentru că prea seamănă a carte!

Continuarea consfătuirii nu a mai putut fi consemnată, deoarece reporterul nostru, întorcînd pagina carnetului său, a dat de foi tipărite, constatînd astfel că de fapt carnetul nu era carnet, ci o carte, în care s-au strecurat foi albe. Aici s-a născut o discuție aprinsă, întrucît unii au arătat că este o greșeală și că nu s-au strecurat foi albe într-o carte, ci s-au strecurat foi tipărite într-un calet. Pînă la ora cînd încheiem ediția, această problemă încă nu a putut fi lămurită.

V. Crivăț

- Știu că anul trecut ați avut o recoltă foarte bună. Ce ați făcut cu ea?
- Am împărțit-o toată colectivităților.
- Atunci cu avutul obștească cum stați?
- Păi s-a mărit, că... a fătat Joiana.

Apare pe apucate (cine o cumpără se apucă cu mâinile de cap). Cine o citește, ride cu lacrimi. (În numărul de față — lacrimile, în numărul viitor — risul). Responsabil: e plecat pe teren după material (material de rochie pentru soție)

OPROBLEMĂ DE VIAȚĂ

Ce ar dori unii soți

Ca magazinele „Rom-artă-Femei” să fie închise pentru inventar șase luni pe an...

Și celelalte șase luni să fie închise pentru renovare...

Ca, pentru soțiile lor, moda să fie următoarea: rochi lungi închise pînă-n gît, iar pentru soțiile altora, rochii scurte și decoltate.

Ca soțul să aibă colegă de birou o tină ră nostimă în vîrstă de 24 ani, iar soția să aibă coleg de birou pe unul de 58 ani, chel, astmatic și cu ochelari de 36 dioptrii.

Ca la restaurante, pentru cei care vin cu soțiile lor, să fie un meniu fix și obligatoriu compus din: 1) una prîjoală moldovenească pentru două persoane; 2) două ciorbe fasole (ucără); 3) două halbe apă; 4) o napăltană lei 0,90 vizavi la „Alimentara”. Muzica interzis, dans interzis, localul deschis pînă la 9^{1/2} seara.

...Și ce ar dori unele soții

Ca la chenzinele soților să fie chemate ele să semneze statele de salarii.

Ca de la serviciu, soțul să dea fuga la coafor să-ți tînd rîndul, și apoi, în timp ce ea se coafează, el să dea fuga acasă și să curețe cartofii.

Ca dintr-un costum bărbătesc să iasă două taioare și o fustă.

Ca bărbații să aibă pe cap păr de câmilă...

Ca soțul să-și creadă pe cuvînt soția că ea a fost la crottoareasă, chiar dacă, așa cum a aflat soțul între timp, crottoareasa citată a murit de aproape două luni.

Doriji să petreceți o seară plăcută ?

REȚINEȚI MESE DIN VREME

la unitățile „Comlemn” — Mobila Populară — altfel rămîneți fără mobilă și nu mai e plăcut. De asemenea, fabricile de mobilă anunță onor clientela că poate găsi mari cantități de scaune la toate cinematografele din țară și le poate folosi la matineu și seara

SCURT MANUAL DE CONCIZIE

Ca să-ți educăm pe cititor cu concizia, deci ca să luptăm contra prolifității, punem la îndemîna lectorilor următorul manual menit să-ți învețe a vorbi clar și telegrafic. În stînga formulăm de pildă o frază, iar în dreapta se găsește felul cum o putem exprima scurt, cuprinzător și... conform spectacolelor teatrale.

„Sînt frînt, obosit. Azi am stat de dimineață pînă seara să-mi iau cota de lemne”.

= COPACII MOR ÎN PICIOARE

Mîine la ședință mi iau pentru a șasea oară același angajament.

= LĂSAȚI-MĂ SĂ CÎNT

Prietenul meu Răzvan a cumpărat o blană soției sale

= RĂZVAN ȘI VIDRA

Ieri am făcut cunoștință cu o dudule nostimă, care locuiește în Parcul Tei.

= PUPĂZA DIN TEI

Aseară am fost la restaurantul de pe strada mea și am băut un vin infundat.

= FÎNTINA BLANDUZIEI

Mîine mi se aduce Aragazul.

= FLACĂRA VIE

I-am spus nevestei că pînă la 12 noaptea am avut ședință.

= NOTA ZERO LA PURTARE

Deseară am de gînd să „aluresc” o tină ră pe bulevard.

= CONFERINȚĂ EXPERIMENTALĂ

M-a prins soția cu prietenii la restaurant.

= JUDECATA FOCULUI

Vecina a deschis aparatul de radio la miezul nopții. Ce a leșit să nu mai vorbim...

= NEBUNA DIN CHAILLOT

Tovarășe ospătar, știi de cînd aștept friptura ?

= TREI GENERAȚII

Iar nu curge apa în bloc la noi.

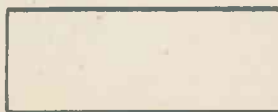
= TEVIE LĂPTARUL

CONCURS I.T.B.

Notați cu „1” dacă acțiunea se desfășoară în orele de prînz în tramvaul „7”, cu „X”, dacă e în tramvaul „12” și cu „2” dacă se întîmplă în tramvaul „8”.

Răspunsul exact: 1-X-2. Cel care n-au răspuns exact la nici o întrebare vor primi ca pedeapsă un abonament valabil numai pentru ora prînzului pe cele trei linii.

Locul de mai sus îl puteți folosi pentru sugestiile și reclamațiile

Buletin meteorologic

La rugămintea unui redactor al nostru, Institutul meteorologic ne comunică timpul probabil pînă la sfîrșitul lunii mai, explicînd în același timp și cauzele: „Datorită unui anticiclone care a luat naștere în părțile posterioare ale straturilor rarefiate din nord-sudul Groenlandei, urmare a echilibrului nestabil al curenților reci proveniți din tinuturile calde, cauzate de diferența de presiune a coloanei barometrice și a fluctuației concentrației de umiditate, care pe măsură ce se apropie de centrul Europei se condensează sub forme de mici ciclone locale și variabile, curenții și anticurenții își vor stabili plafonul normal abia după trecerea prin sud-estul Europei.

În rest, vremea se menține, în limitele menționate mai sus”.

ANCHETA NOASTRĂ

Întîlnind o statistică printre cititorii ei, cu tema: „Ce spectacol v-a plăcut mai mult în această stațiune și pentru ce?”, „Claxonul” a primit un mare număr de răspunsuri. Spicimul citeva dintre ele:

„Mie mi-a plăcut foarte mult frencl-cancanurile și baletele din Revista 58”.

Gigel Panait
elev clasa III-a elementară și
Gheorghe Căruntu
pensionar

„...Mi-a plăcut în chip deosebit „Omul care aduce ploaie”.

Gogu Stavăr
atelier de balonseide,
glugi și umbrele

„...Mi-a plăcut „Masca lui Neptun”...

Mariana Bujor
cosmeticiană la un Institut de înfrumusețare

„...Mie mi-a plăcut „Mult zgomot pentru nimic” fiindcă e chestie de obișnuință.”

Grigore Săndulea
colocatar într-un apartament cu acces la baie, la bucătărie și hol comun

INFORMAȚIE

Pentru o mai bună aprovizionare a populației cu toate numerele de pantofi, se va semna în curînd un contract între fabricile de încălțăminte și între I. C. S. „Loto-Central”.

Fabricile vor furniza încălțămîntea, iar „Loto” numerele cerute de cumpărătorii...

Cetățenii care înainte de semnarea acestui contract vor nimeri în magazine pantofi numărul 39-40-41, vor primi premiul special.

SFATURI pentru cei ce frecventează restaurantele

Stimate consumatoare! Folosiți cu încredere minunatele imprimuri de pe fețele de mese. Colorit variat. La meniu fix, trei feluri de culori: negru, verde și bulion.

Consumatorii Dorji să învățați limba sanscrită ? Ascultați cu atenție pe unele dintre cîntărețele care interpretează melodii francezești.

Unele restaurante din Capitală au luat inițiativa de a organiza cîte un concurs „Cine știe, câștigă”. Orchestra va executa un cîntec foarte cunoscut și cine va ghici despre ce cîntec e vorba, va fi ales dirijor.

Nota autorului

Rugăm onor cititorii să ne scrie impresiile despre această pagină, dar să ni se scrie pe adresa de acasă, altfel scrisorile cad în mina conducerii revistei și iar mi se taie din primă.

SFINX ȘI OEDIP

de MIRCEA PAVELESCU

De multă vreme s'a înrădăcinat la noi convingerea că așa numitele jocuri distractive (cuvintele încrucișate și multiplele varietăți de enigmistică minoră) ajută pe nesimțite la îmbogățirea vocabularului, la dobândirea de noțiuni noi și în cele din urmă la ridicarea și desăvârșirea nivelului cultural. Scepticii unei astfel de culturalizări pe nesimțite susțin că jocurile de cuvinte încrucișate, atunci când depășesc nivelul cultural al dezlegătorului, rămân nerezolvate, adică fără efect culturalizant, iar în cazul fericit cind dezlegătorul soluționează jocul, înseamnă că n'are nimic de învățat de la el, problema culturalizării rămânind și de data aceasta ineficace. Iată-ne deci în fața unei dileme care ar trebui să atragă după sine desființarea cuvintelor încrucișate, așa după cum dilema calfului Omar a pecetluit soarta celebrei bibliotecii din Alexandria, distrusă după cum se știe prin incendiere.

Departe de mine acest fanatism, mai ales că jocurile de cuvinte încrucișate și reprezentanta lor oficială, revista „Rebus”, mi-au ajutat de multe ori să-mi trec mai ușor timpul diverselor așteptări la care este supus din cind în cind tot cetățeanul. Cu aceste fericele prilejuri mi-am verificat cunoștințele, ba chiar mărturisesc că am aflat o serie de cuvinte indispensabile preocupărilor unui intelectual. Am învățat de pildă că IP este o comună în Ardeal, că AV este o lună evreiască, că INE este o otrăvă cu care indigenii din Gabon își ung săgețile, că NI este o literă japoneză, că AAA simboliza ideea de amalgam în epoca alchimiei și multe alte amănunte de aceeași importanță. Nimic mai normal deci ca o nobilă fervoare să mă implingă spre această instructivă pasiune. Zile și nopți cercetez atlasul, căutind cu răbdare cine știe ce localitate din Franța, cu cinci litere, care să se încrucișeze cu o zeltate aztecă de șapte litere. Am ajuns în cele din urmă la concluzia că nu există jocuri grele, ci numai lipsă de ingeniozitate din partea dezlegătorului, la care se adaugă mediocritatea culturii și o condamabilă lipsă de răbdare. Uneori, definițiile sînt adevărate metafore pline de poezie și de curse ingenioase care odată găsite fac deliciul dezlegătorilor.

Iată de pildă, o definiție premiată de revista „Rebus”, operă a „Sfinxului” (așa se numesc compunătorii de cuvinte încrucișate, spre deosebire de „Oedipi”, care sînt dezlegători) Costel Georgescu:

„Dau apă la moara ghetarilor”. Cuvintul are opt litere. Ia să văd ce vă poate capul. Așa-i că nu merge? Dar hai să vă curm nerăbdarea. Cuvintul este CANICULE. Explicații suplimentare nu dau, pentru că nici mie nu mi s'au dat. Dacă aș fi un Oedip mai avansat poate că v'aș putea lămuri, dar cum n'am decit un stăgfu de cinci ani, deocamdată mă simt fără nici o putere.

Iată și o definiție nepremiată, dar publicată tot în „Rebus” nr. 15 în careul „Expunere de motive”, producția Sfinxului Mircea Grigoriu:

„Motiv de transformare a tipografului în acar”. Cuvintul de data asta e ceva mai ușor, are numai cinci litere și este ERATA. Observați cită simplitate. Autorul putea tot așa de bine să dea o definiție mai complicată, ca de pildă: „Motiv de transformare a tipografilor în motociclete”. Sfinxul nostru cu siguranță că ar fi luat atunci un premiu, și totuși n'a făcut-o. Numai de dragul simplității, ca să fie pe-nțeleșul maselor.

Cum frumusețea jocului stă în dificultatea dezlegării lui, marii Sfinxi au în depozitele lor adevărate minuni de ingeniozitate atunci cind e vorba să-ți creeze dificultăți suplimentare. Iată un exemplu: „Stil concis cu fraze scurte”. Poate credeți că este LAPIDAR sau LACONIC. Eroare demnă de un Oedip începător. Căutați altceva și dacă nu găsiți, citiți răspunsul mai departe. Este cuvintul SACADAT. Sînt sigur că cei mai mulți dintre dv. vă veți gîndi că sacadarea nu ține de stil, ci mai mult de un anumit ritm care se caracterizează prin pauze între silabele unui vorbitor. Vă veți gîndi că un vorbitor poate avea un plan prolix de expunere, fiind totuși sacadat în perorație și că între sacadare și laconism nu există absolut nici o atingere de sferă logice. Un Sfinx însă gîndește altfel și gîndirea lui rămîne un mister de nepătruns, ca și zimbetul plin de enigme al Sfinxului din nisipurile Egiptului, chiar cind compune cuvinte încrucișate sub numele de I. Lockar în numărul 10 al revistei „Rebus”.

Sfinxul Costel Cernat, în jocul „Cale lungă - drum de fier”, din Rebus nr. 13, continuă un alt procedeu care astăzi e pe cale de dispariție. Astfel el dă definiția „așa e și traficul feroviar în timpul viscozelor”. Gîndul și se îndreaptă firește spre INTRERUPT sau spre ANORMAL. Dar nu e nici unul din aceste două cuvinte, ci un al treilea: ANOMAL. Se poate crede că tov. Cernat grasează și își transcrie pronunția, fonetic, afară de cazul că nu intenționează să ne fericească vocabularul cu un cuvint în plus.

În jocul „Podoabe și găteți” din „Informația” din 1 martie învățăm că SPILCA este un ac cu gămălie mare. Este posibil ca acest înțeles nou să fi apărut în limbă după editarea dicționarului limbii române literare, care la cuvintul respectiv nu indică decit „ac de cap”. Va să zică avem de-a face cu o banală sirmă întoarsă fără nici un fel de gămălie, care de altfel nici nu are unde sta.

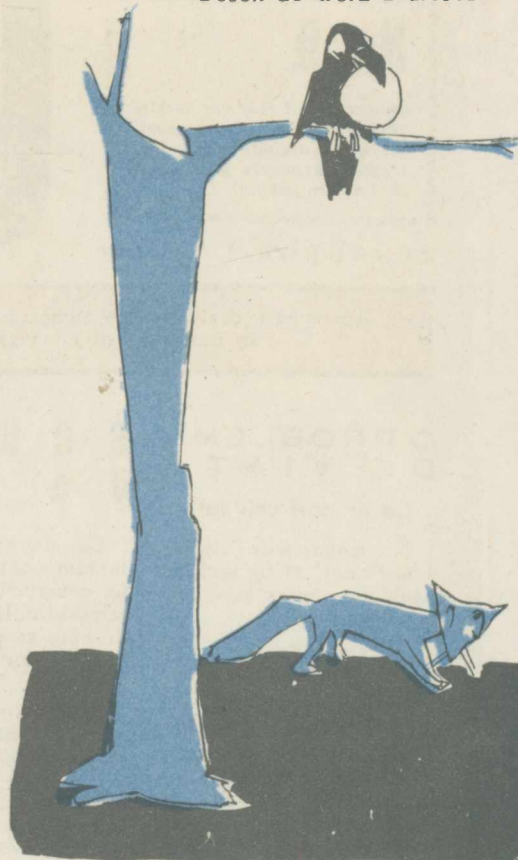
Tot așa în jocul „Feminină” din „Informația” din 8.III aflăm că SEMENI (pluralul lui SEMEN) se numesc „cei ce se aseamănă”. Autorul jocului citat este, fără îndoială, semenul sau aproapele subsemnatului, fără ca pentru asta să semănăm între noi decit poate cu totul accidental.

Definiții foarte puțin științifice apar și în broșura de spectacilitate care este „Cuvinte încrucișate știință și tehnică”. De pildă, la definiția „porțle” de la pag. 75, răspunde cuvintul TAIN care, după cum se știe reprezintă o retribuție periodică în natură, idee care lipsește porțlei.

Tot în același joc găsim și definiția „scoate perii albi”. Soluția este SENILITATE. De fapt perii albi scot și necazurile care survin în urma dezlegării jocurilor de cuvinte încrucișate definite așa cum arată articolul de față.

E posibil ca astfel de jocuri, în cele din urmă să ne senilizeze, dar numai dacă se vor perpetua la înfinit, ceea ce nu putem crede.

Îndrăznesc deci să recomand compunătorilor cu o debordantă fantezie enigmistică Dicționarul limbii române literare contemporane, care la ora actuală se găsește complet de la A la Z în toate librăriile. Asta pentru ca să adauge la paginile respective sensurile noi pe care le inventă și le atribuie zilnic cuvintelor deja existente. Nu de alta, dar ca să putem dezlega mai ușor vilttoarele jocuri de cuvinte încrucișate.

Corbul și vulpea

Fabulă actualizată

— Brînza pe care-o ții în cloc,
Spuse vulpea, nu-mi place deloc
Și pot să jur
Că n-am nici un gînd să ți-o fur
Așa cum La Fontaine a scris cîndva
De bunică-mea
În legătură cu corbul prost și afon
Ce se credea bariton.

După miros și aspect
Recunosc perfect
Că ții în plisc o bucată
Cam fezandată
Nu numai lute dar și amară
Din cașcavalul de Timiș de la Alimentară.

Aș miuca eu ceva să prind puțină osînză
Dar cu-un asemenea cașcaval
Nu fac nici o brînza.

SERVICIUL DE RECLAMĂ ȘI

ATI AFLAT ?
INCALTIMINTEA PENTRU COPII

B Î R F I T O R I I

Desen de Val Munteanu

Epigrame

*Cu ocazia unei ședințe care
a ținut o noapte întreagă
Vorbiră toți (record numeric!)...
afară se zărea lumina -
numai în chestia cu pricina
domnea același întuneric.*

*Cu ocazia unei ședințe de a-
naliză a muncii cu responsabili
din unitățile „Aprozar”*

Nu-i un secret că mai sînt lipsuri
Din cînd în cînd la Aprozar
E vorba dacă printre ele
S-a pus și lipsa la cîntar...

Mircea Codrescu

Unui șef

Deși rulînd pe roți de limuzină
Cu vechii tăi colegi ochi nu mai dai,
Dulos, prietenia lor deplină
Te-așteaptă răbdătoare la tramvai.

Unui marinăr lăudăros

Ciudată ți-e vestita vitejie
Bătrîne lup de mare ne-nfricat!
O pierzi mereu pe vas în vijelie
Ca s-o găsești intactă pe uscat.

C. Arcașu

Unui compozitor

Compune muzică ușoară
Și uneori și din, cea grea.
Cea grea e însă prea ușoară
Și cea ușoară, e prea grea...

Avis

*Un măcelar necinstit a fost
condamnat*

Cînd controlul azi pcat'a
La casapul nea Ilie
I-a făcut pe loc bucata;
A tăiat în... carne vie!

C. Filîpotu

*Aragazurile se dau mai mult
prin loterii!*

Banii-i am la CEC, stau bine
Strînși de-un an de zile-n stoc.
Aragaz aș vrea! Dar cine
Poate lua fără... noroc?

A. Son

PUBLICITATE „URZICA” • SERVICIUL DE RECLAMĂ ȘI PUBLICITATE „URZICA”

C O N S U M A T I

**VIN
VARSAT**

**PRODUS
NATURAL**

Evitați
serviciul de reclamă
și publicitate
„Urzica”

Desene de A. Pöch

**LA CUSUT
LA TRICOTAT
LA ȚESUT**

Folositi ața

**CONSERVE
DE
FASOLE**

FIECARE CUTIE CONTINE APROX. 50 ml.

VIZITAȚI
Restauranțul Continental
SPECIALIZAT ÎN BUCĂTĂRIE ROMINEASCĂ

C'est si bon le vin Ghiurghiului

SE SERVEȘTE:

FILET DE ȘALAU À LA PARISIENNE
SOMN À LA GRECQUE
ICRE DE MANCIURIA
CONSOMMÉ POLONAIS
FILET DE ȘALAU HOTELIÈRE
SOMN À LA PORTUGAISE
FĂRICAȘ
PRECUM ȘI DIFERITE
SPECIALITĂȚI STRĂINE
DE MĂMĂLIGUȚĂ

COLOCVIU SENTIMENTAL

Sub ocrotirea lunii totale, la Sosea,
Trec două personaje eterne: El și Ea.
El, un poet, cu gândul supus inchipuirii,
Ea, mai puțin atentă la farmecele firii.

- Ce seară minunată... Un vis de Cireșari
Privește sus, pe bolta cu luciul de cleștar
Ard mii și mii de stele, aprinse pentru noi,
- Ia, vezi pe unde umbli, că dat tot prin noroi.

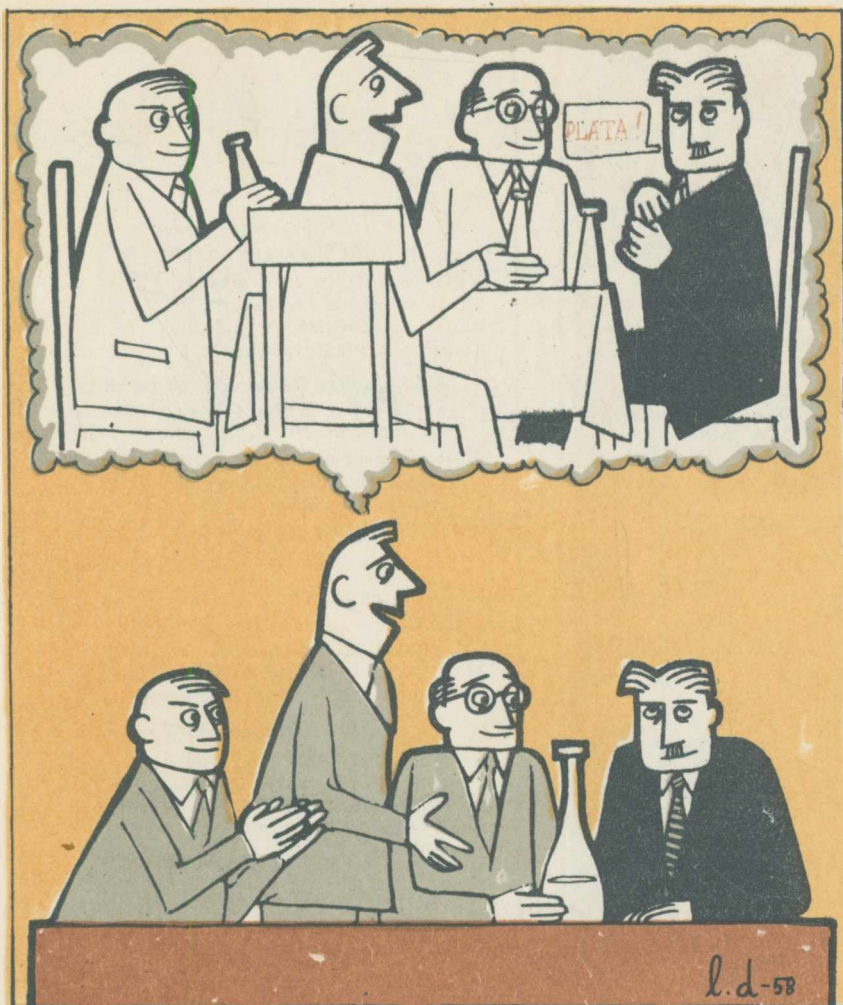
- Să rătăcim departe, să nu mai știm de timp.
Nemuritori și tineri, ca zeli din Olimp,
In fața noastră cerul să-și lumineze poarta...
- Eu aș fi orut să trecem puțin pe la „Romarta”.

- Nu simți cum poartă ointul arome de grădină?
Parfum de lasomie, mireasmă de sulfină,
De trandafiri sălbatici și dulce măghiran?
- Ai spus că-mi tel o sticlă de „Ărpège” sau „Origan”...

- Atâtea păsărele, în blinda inserare,
Iși spun: „La revedere” înainte de culcare;
Parcă ascult concertul în luncă, la Mircești.
- Prefer pe Ioana Radu, când cântă: „Unde ești?”

- Dă-mi mîna ta, iubito, să mergem împreună
Sub blinda rebărsare a razelor de lună,
De-aiea-mbălsămată cu adieri de tel...
- Mai bine, hai la „Cina” că are mititei.

In noaptea-nfrizată, sub cerul tot mai șters
Mergeau îndrăgostii, acum în sens invers
Tănuitoarea lună, cu-ncetul a apus
Și nu știu mai departe cei doi ce și-au mai spus.

— Propun pentru evidențiere pe tovarășul Popescu, un tovarăș care ne face cinste...

Desen de L. Darian

30 DE ANI DE LA MOARTEA

Contemporanii ne-au lăsat imaginea unui om vesel, poate chiar puțin ușuratic, cam nepăsător față de grijile vieții, zeflemist, versificind cu o rapiditate dăunătoare versului, iubitor de vinuri și șuete. Activitatea lui umoristică, întinsă pe un sfert de veac, nu lăsase decît această imagine. Cele cîteva plese erau de mult uitate, și doar cîteo fabulă mai răzbea, ici și colo, la vreo serbare școlară. Am încercat, prin volumul apărut în urmă cu doi ani în „Biblioteca pentru toți”, să arăt că Ranetti era de parte de a fi numai atât. Era umorist, dar și-a luat vocația în serios. Versifica repede, dar versurile lui ținteau raclele sociale. Nu-i prea păsa de necazurile lui, dar vibra pînă la lacrimă față de durerile cele multe ale oamenilor. Versurile lui despre 1907 sînt, pentru mulți, o surpriză. De fapt, poezia lui este o perpetuă cronică rimată, condelul i-a funcționat fără întrerupere, comentînd, reținînd, subliniînd, atacînd, apărînd, fiind prezent în actualitate cu o conștiințozitate rar întîlnită. Cînd tot ce a scris, versuri, proză și articole, al cronică unul sfert de veac. Desigur, cronică nu este completă, judecățile nu sînt toate fără greș, uneori aprecierile sînt de-a dreptul supărător de greșite. Dar, în ansamblu, scrisul lui Ranetti este tonic. Place și astăzi, deși deasupra lui plutește un ușor parfum desuet, deși stîngăciile ne mai jenează. Se pare, am mai spus-o, că acest extrem de productiv scriitor nu și-a pus niciodată problema muncii literare. Nu-și revedea niciodată manuscrisele. (Poate teatrul lui să fi făcut excepție.) Scria ca și cum ar fi vorbit, și se spune că și vorbea în versuri. Inventiv, căuta să suplînească printr-o rimă năstrușnică sau o întorsătură de condei, munca migăloasă a unui Topirceanu, sau simțul deosebit al versului ce-l unea pe Anghel și Iosif. El își alegea singur meseria de „măturător de gu-

noale”, și așa trebuie să rămînă în aprecierea noastră. A înfruntat cu surisul pe buze greutatețile „adevărului lui meserii” și acest suris a germinat versuri care slujesc și astăzi.

Cînd a murit, acum 30 de ani, gazetele i-au înclinat banale și puține cuvînte. Nu-i puteau înțelege, cei mai mulți nici nu-l iubeau. Cred că la împlinirea acestor trei decenii, cel mai frumos omagiu este republicarea versurilor scrise de tînărul, pe atunci, Ioachim Botez:

De te-ai boci, maestre, în stihuri funerare,
Și-ai încerca accentul elegiac dar gol,
Ironic, cum în diață ai orut să fii, imi pare
Că-ai spune de acolo de unde ești: „Parol?”

Pateticul e doară o teftină unealtă,
Tremol de mandolină... Cu dînsul poți să furi
O notă de examen, o îndurare-naltă,
O dragoste, un credit, o lacrimă la juri.

Dar nu înduioșarea aceluia ce duse
Război cumplit prostiei și n-o terta de fel.
Ci, fiindcă duhu-ți mare de-acum pe vecl
apuse,
Imi plec smerit genunchii mei de înoățâcel.

Și las să te jelească Pan. Nimfele, rotunde
Cununi de miosotis să-ți pună trist la cap,
Ascuns într-o podgorie cu nucii giganti, unde
Duios, ca un părinte, te-a sărutat Priap.

MIHU DRAGOMIR

N.R.: Publicăm, în continuare, cîteva poezii și un articol din opera scriitorului George Ranetti.

POVESTE BANALĂ

- dar în rime bogate cu valută forte -

Cînd infloresce liliacul
Iși părăsește Lilly acul,
Sătulă de cusătorie
Visează-amor, căsătorie.

Ii face curte camaradu'
lui frațu, care-l cheamă Radu.
Dar numai curte? Ea orea că să
li facă în curînd și casă.

Ah, curtea-i pentru domni ușoară,
Dar greu e pentru-o domnișoară
Mereu în bal a fi dantată
Dacă n-ajunge fidațată.

Dar Radu e slujbaş. El n-are
Cu ce să-și ta haină-n spinare
Și lanțeputul verii ghețe,
Dar mi-te pentru verighete?

Lilly promite-ai fi soție,
Inșă neavînd cu ce s-o fie,
El mariajul tot l-amină,
Fiind sigur că are la mîna.

Vai, prin frumoasa damei geană
Curg lacrimi, cum din damigeană
Se scurge vinul într-o cupă.
Iar el de ea nu se ocupă!

(Furnica, 8 mai 1924)

VIS DE POET

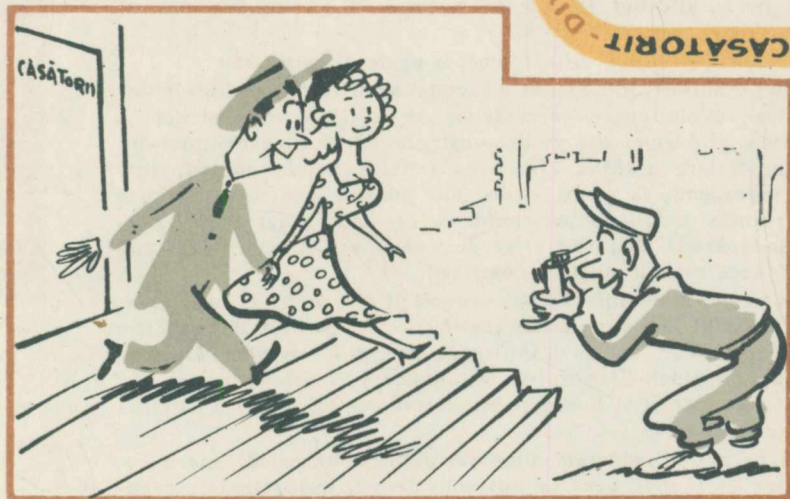
Ieri am oîndut paltonul antic
Cu lei trei sute la telal.

— Cum, ai venit să te căsătorești cu toate ?!

Desene de Nell Cobar

— ...și nu vă mai deranjez tot anul !...

FOTOGRAFUL: — Săptămîna viitoare sînt gata !...
El: — Grăbește-te ! S-ar putea ca pînă săptămîna viitoare să fim și noi gata !...

— Tovarășe președinte, vreau să divorțez de numita... doamna... Apropo, cum te cheamă, dragă ?

VI

George Ranetti

Cum să plasez ăst capital ?
Voi cumpăra un transatlantic.

Ca lustragiu de ghete-n stradă
Lucrez o lună la New-York,
Și s' e sigur că-n fără măn-tor
Milionar, dolari grămadă,

Că s' e un bătat sic, lînă-n lînă,
M' or lăuda gazetele,
Și vor da buzna fetele
Să țeară prețioasa-mi mînă.

Firește, voi face fașoane,
Căci, cum mă știți, sînt mare hot,
Și voi ceda ca să-i fiu soț
Doar uneia cu-opt milioane.

Știu c' or să plîngă celelalte,
Dar pot cu toate să mă-nșor ?
Mă fac ministru, senator,
Comerțu-mi strășnic o să salte.

Dar... crișătu-n oadaie țipă
Și mă oprește brusc din scris,
Oare termecătorul ois
Nu l' am înșeiat prea în pripă ?

Ușor să spuți: „la New-York du-te”,
Dar poți să cumperi un vapor
Cînd nu ești decît posesor
Al unui fleac de lei trei sute ?

Drîvind hănuța roasă-n coate,
Măntreb: — Cu prețul obținut
De pechitul meu palton oîndut
Să-mi cumpăr altul nou se poate ?

(Furnica, 28 noiembrie 1922)

EXPORTUL DECORAȚIILOR ROMINE E ÎN PROGRES!

Citîm în ziare: „M. S. Regele a acordat medalia „Bene Merenti” cl. I-a d' lui maior Baron de Hammerstein Gesmold de la statul major al corpului XVI din armata germană din Metz, pentru scrierile sale militare.”

S'o poarte sănătos d. maior Baron de Hammerstein Gesmold ! Și ca s'o poarte cu plăcere, gîndească-se ori de cite ori și-o pune panglicuța pe piept sau o atîrna tînicheaua de coada călului său, gîndească-se că nici un sfert din scriitorii romîni de valoare n' au fost socotiți vrednici să poarte această decorație rominească !

Noi nu știm ce scrieri militare va fi publicat domnul maior din Metz. Dar nu ne îndolm că aceste scrieri trebuie să fie ultra geniale dacă l' au entuziasmat și pe suveranul Romîniei, temperament foarte cumpătat și minte admirabil echilibrată, care nu se aprinde așa lesne pentru orice fleac, dovadă că un Eminescu a murit la spital, fără să i se pună pe inimă cataplasma aceasta consolatoare a unei medalii „Bene Merenti” clasa întâia.

Și citi alți vrednici scriitori romîni, contribuind cu talentul lor deosebit și cu munca lor cinstită la înălțarea prestigiului intelectual al patriei, citi au astăzi fericirea (?) și onoarea (?) de-a poseda „Bene Merenti” clasa I-a ?

Prin urmare, domnule maior Baron de Hammerstein Gesmold de la statul major al corpului XVI din armata germană din Metz, bucură-te și mîndrește-te ! Ai dobîndit o decorație de mare preț în Romînia ; o decorație pe care un talentat literat romîn nu o poate căpăta decît sau dăruind cinci lei „Vetrei luminoase” sau spîrgînd capul unui cetățean opozant la o alegere, sau dedicînd o odă ditirambică domnului Iancu Kalinderu.

În numele scriitorilor romîni, te felicităm deci, domnule maior Baron de Hammerstein Gesmold de la statul major al corpului XVI din armata germană din Metz.

O să crape de ciudă Caragiale, Vlahuță, Coșbuc și o sumedenie de alți scriitori romîni, cînd vor citi în gazete că M. S. Regele a decorat cu „Bene Merenti” pe celebrul, pe ilustrul, nemuritorul, universal sărbătoritul scriitor maior baron de... etc., etc.

Dar, ce să le faci ? Așa sînt pretinșii scriitori romîni : grozav de invidioși !
(Furnica, 14 mai 1909)

AJUTORUL AMERICEI

În curînd vor începe să sosească mărfuri din America

(Ziarele)

Nu vom mai duce lipsă de nimica,
În București se vor găsi de toate:
Tutun, și alimente, și chiar poate,
Și spirit berechet pentru „Furnica” !

Căci în curînd America, amica,
Va-nființa depozite pe roate ;
Ne va cîrpi surtucul rupt în coate.
Cit despre talpă, să-ncețeze frica !

Căci aliata noastră într-o zi
De toți, în masă, ne va pingeli...
Și, deocamdată, primul ajutor:
De miercuri se vor vinde la cucoane
Și domni, în Piața Mare și-n Obor
Cu preț redus... alune-americeane.

(Furnica, 14 decembrie 1918)

SALVATORII DIN COSMOS POT SĂ RĂMÂNĂ LA CASELE LOR

Avem în față două documente recente. Unul este răsunătoarea declarație sovietică în legătură cu încetarea unilaterală a experiențelor nucleare, declarație care a stîrnit un urlaș entuziasm în masele iubitoare de pace din toată lumea.

Al doilea ne este furnizat de o ciudată publicație din New York care se ocupă cu studii de navigație interplanetară și care se intitulează (nici mai mult, nici mai puțin)... „Revista farfurii zburătoare“!... Într-un editorial recent al acestei publicații se discută o chestiune foarte gravă: soarta planetelor noastre.

„E puțin probabil - scrie „Revista farfurii zburătoare“ - ca locuitorii spațiului cosmic să se opună hotărîrii unui șef de stat de pe pămînt, care ar lua inițiativa unui război nuclear. Dar, acești locuitori ai spațiului cosmic ar putea interveni, fie în timpul ostilităților, fie la sfîrșitul lor, pentru a evita riscul ca Pămîntul să devină un astru mort“.

Iată, în sfîrșit, după atîta vreme, o veste liniștitoare!

Deducția adîncă, ingenioasă, a revistei americane, deschide chiar perspective revoluționare cercetărilor și relațiilor interplanetare. Toate datele problemei par să demonstreze că înarmarea nucleară și războiul trebuie grăbite. Vom avea astfel prilejul - mult înainte de a ne putea pune la punct mijloacele noastre pentru o călătorie în alte planete locuite - să primim în cel mai scurt timp vizita acestor îndepărtați locuitori și să dezlegăm astfel, cu un ceas mai devreme, nepătrunsele mistere cosmice!...

Abia acum, în lumina acestor revelații ale revistei americane, devine clar țelul înălțător, erotic și științific, al politicii de pregătire a războiului nuclear dusă de d. Dulles, de domnii Rockefeller, Morgan, Mac Arthur, Speidel, Cian-Kai-și, Montgomery, Li-sin-man, și alți bărbați clarvăzători și luminați pe care-i susține scoarța bătrînei noastre planete!...

Ceea ce noi considerăm pînă azi politică agresivă, înarmare, preparative de război, ceea ce noi considerăm, în legătură cu eventualitatea unui război nuclear, - o monstruoasă nimicitoare, nu sînt de fapt decît o amabilă, o supremă invitație pentru locuitorii din alte planete (care, altfel, așa cum îi cunoaștem, fără un război atomic pe pămînt, n-ar catadixi să ne viziteze!).

Spațiile atomice sînt așadar cu totul neîntemeiate: există undeva în cosmos forțe care nu așteaptă decît să ne salveze (în timpul ostilităților sau după!) E stupid să împiedicăm sau să întîrziem intervenția scumpler noastre salvatori! Nu numai că nu trebuie să ne mai opunem pregătirii unui război, dar trebuie chiar să-l grăbim din toate puterile. Ce contează un fleac de război nuclear, față de șansa excepțională de a fi salvați, de a face cunoștință, de a primi vizita inimoaselor rude din Marte, din Venus sau din Uranus, din Neptun, din alte Galaxii și Universuri nebănuite (pe rînd sau toți deodată!)

Cam asemenea concluzii se desprind din editorialul revistei americane.

Cît despre celălalt document de care vorbeam la începutul acestor rînduri, el se poate lipsi de orice comentarii. După toate semnele, planeta noastră nu va avea nevoie de salvatori din cosmos: această sarcină a salvării ei și-a asumat-o de pe acum cea mai înalțată parte a omenirii.

G. D.

DE-ALE LOR

Specialiștii americani au brevetat o nouă băutură alcoolică, un absint toxic puternic, avînd la bază nitratul de argînt

*Lucru cert e că absintul
Le-a dat culmea biruinții:
În alcoolice argintul,
În politică... arginții!*

Cabinetele dentare din Italia au urcat excesiv prețurile la lucrările de specialitate. (Reflecția unui cetățean).

*De nu-mi pun dantura-mi zic
Nu mai pot mîncă nimic;
De mi-o pun, gîndesc adînc,
Nu mai am ce să mînc...*

AI. V.

SITUAȚIA DE VIRF A „PROSPERITĂȚII AMERICANE“

Desen de Cik Damadian

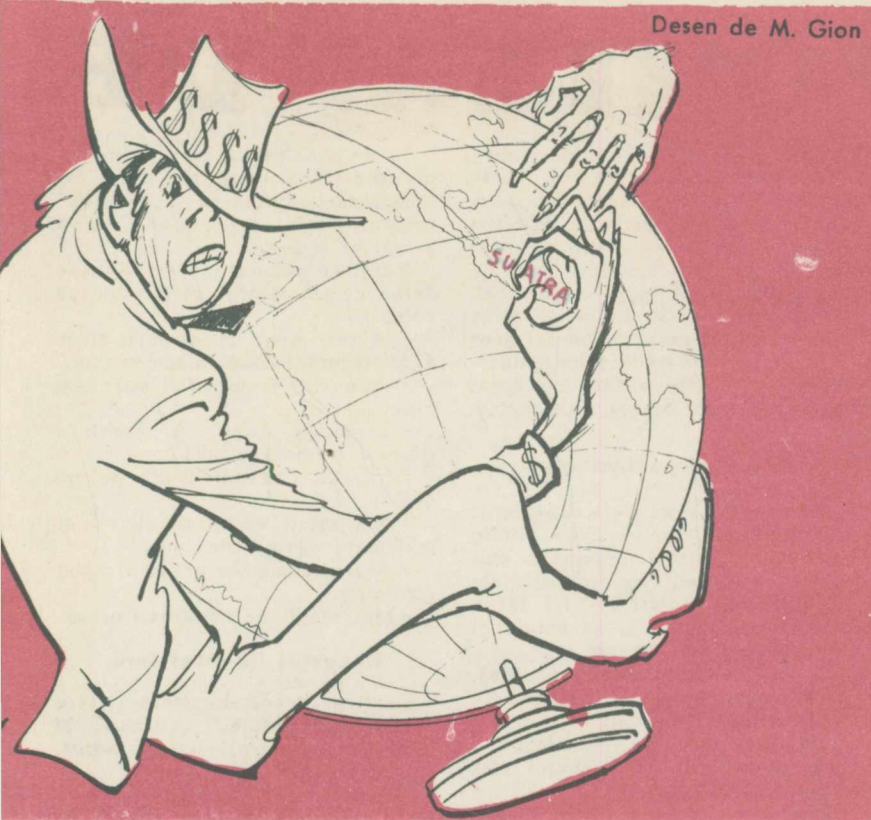
Stră

Concure
știe, sînt e
așa-zisului
merican.
putere pînă
matel. De
„Journal de
diverse as
dintre arm
și aviația a
tre altele:
ntfestă pe
la toate p
forme pînă
ma „bleu-
desemnată
blemele de
Hollywood
să fie cit
mai bine
tari“...

Osteneal
că nici chi
eleganți nu

Alice 58

Desen de M. Gion

— Ah!... Am pus mina pe Sumatra!

Motiv justificat

*John Bill, sărmanul, e bolnav de spleen
Ca toți cei prea bogați, pe cât se pare;
Singurul leac e treizeci de pahare
Cu whisky pur „and soda” mai puțin*

*Dar leacul azi n-a folosit nimic
Și spleen-ul îl sugrumă ca o gheară;
În bezna nopții a ieșit afară
Spre a se răcori pe străzi un pic.*

*I s-a părut mișcând ceoa în față:
A scos pistolul tute și: pac! pac!
Acuma pe pavajul străzii zac
Doi câini enormi, doi dogi fără viață.*

*- Ai tulburat tăcerea, acuzat,
I-a spus șeriful, află că „e groasă”
Și-a împușcat doi pașnici cîini de rasă;
John Bill, vei fi probabil condamnat.*

*La care inculpatul supărat
Răspunse magistratului integru:
- Scuzati, dar am crezut că împușc un negru!
- În cazul ăsta ești nevinovat.*

FLORIN IORDĂCHESCU

ÎN LUMINA FAPTELOR

Intilă

reclama, se
esențiale ale
de viață” a
manifestă cu
rîndurile ar
recent, ziarul
e”, prezentînd
e concurenței
estră, marina
ă, scria, prin
irența se ma
eșaloanele și
le, de la uni
hete. Unifor
viației a fost
lășiți în pro
cămînte de la
ca aviatorii
ucători și cel
dintre mili-

seducătoare planurile milita-
riste ale conducătorilor Penta-
gonului.

Fără discriminări!

Nu mai puțin semnificativă,
în același sens, este și decla-
rația deputatului din Schleswig-
Holstein, d. Gille, fost general
SS, actualmente membru mar-
cant al Partidului Refugiaților:

„Să terminăm cu discrimina-
rile între germani. Foștii mem-
bri ai SS-ului, foștii funcționari
ai Gestapoului trebuie să rein-
tegrați cu depline drepturi în
organizațiile de stat”.

Revendicarea d-ului Gille ne-ar
putea face să credem că, într-a-
devăr, în Germania Federală,
foștii SS și agenții ai Gestapou-
lui ar fi prizonieri, supuși dis-
criminărilor. Ceea ce, după cum
se știe, nu e cituși de puțin
adevărat, dacă e să ținem sea-

ma de foarte numeroasele ca-
dre vechi care s-au acoperit de
„glorie” în serviciul lui Hitler și
care împlinesc azi departamen-
tele militare, justiția, diplomația,
etc. în noul Reich de la Bonn.

E posibil totuși să mai fie
cite ceva de făcut în sensul re-
vendicării generalului Gille,
pentru lichidarea oricărei „dis-
criminări între germani”; or
mai fi poate ultiți prin inchi-
sori cîtiva foști SS, criminali
de război cu sute și mii de asa-
sinate la activ, care n-au fost
reintegrați încă nici în coman-
damentul NATO, nici măcar în
cel al Bundeswehrului.

Oricum, chiar dacă dolean-
țele generalului mai sînt (fie
chiar parțial) îndreptățite, el
continuă să speră că, în curînd
orice urmă de „discriminări
între germani” va dispărea.

Firește, odată cu înlăturarea
acestor „discriminări”, se pre-

gătește terenul pentru altele,
pentru binecunoscutele discrimi-
nări pe care generalul Gille
și al lui le-au ilustrat cu brio
în vremurile de „glorie” ale cup-
toarelor de la Auschwitz, Da-
chau sau Buchenwald...

Fiare și oameni

O întimplare puțin obișnuită
s-a petrecut recent în grădina
zoologică din Brooklyn. Doi pul
de urs au reușit să se strecoare
printră grățile cuștii în care
domiciliau împreună cu mama
lor și au pornit la plimbare prin-
tre vizitatorii înspăimîntați.

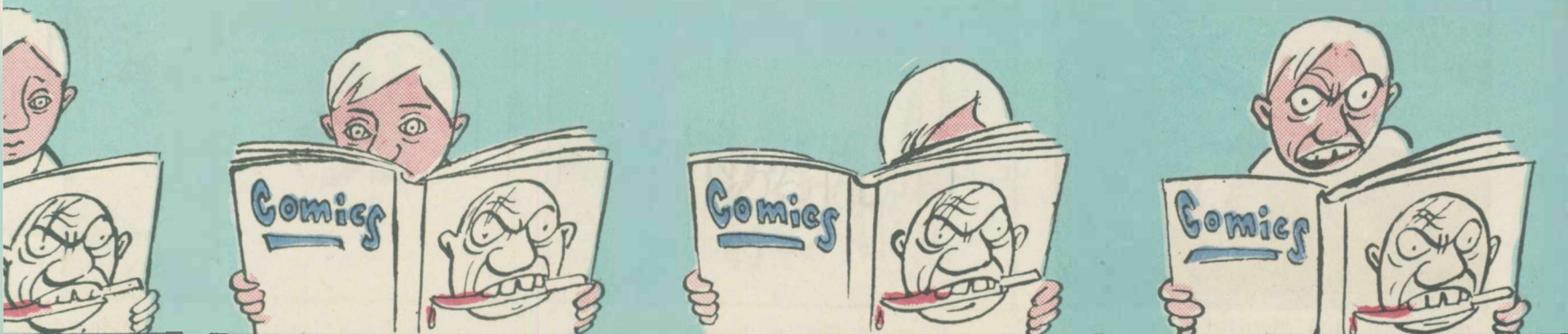
Dar operația de capturare,
cu ajutorul lasso-ului, a celor
doi micș evadați a avut loc
chiar sub ochii ursoalcei-ma-
me care se zbătea neputin-
cloasă între grățile, îngrozită de
primejdia ce părea să-i ame-
nințe puil. Șocul suferit de săr-

mana ursoaică a fost atît de
puternic încît ea a murit pe loc.

În legătură cu această expre-
sie tragică a duișiei, ziarul
respectiv amintește celebra ex-
clamație a generalului Mac
Arthur, în turneu de inspecție pe
cîmpurile de luptă, pierzite și
semănate cu morți, din Coreea:
„Iată în sfîrșit o priveliște plă-
cută pentru bătrînii mei ochi!...”

Unde se vede că răposata ur-
soaică, deși pensionară a unei
grădini zoologice din țara gang-
sterilor, a kidnapperilor, a na-
paimului și a glorioșilor eroi
care se fotografiau cu capetele
retezate ale inamicilor în mîini,
nu și-a însușit nimic din fal-
moasa educație americană a
comicsurilor și filmelor de groa-
ză, și a rămas cu aceeași bă-
trînă inimă primitivă și sensi-
bilă a ei...

O biată fiară sălbatică, ce
vreți!...

Desen de Adrian Lucaci

CITIVA REPORTERII DE

Predosloote

A devenit de mare actualitate reportajul. Cum se face, cum nu se face, cum trebuie să se facă - iată o parte numai din preocupările zilei.

Găsim că e de... actualitate evocarea citorva reporteri de *altădată*. Prin contrast vom prețui și mai bine pe reporterul de azi, care, de pe ogoare și din mine, din laboratoare și uzine, din școală și din ateliere reține și ne „înfățișează” aspectele timpului nostru în plin progres.

Reporterul asupra cărui vom protecta noi lumina aparține unei lumi vechi. Va trebui, prin urmare, să-l apreciem la scara vremii; a fost și el o ilustrare vie a acelei epoci trecute, a acelor împrejurări pentru de-a pururea dispărute.

Și acum să evocăm citiva din „eroii” noștri.

„Intimplări din Capitală”

La un mare ziar din Capitală, să tot fie de atunci 30-35 de ani, rubrica „Intimplări din Capitală” o deținea tînărul Cocioșe.

Micșuț, slăbuț și agitat, ziaristul cu pricina era foarte conștiințios în transcrierea „faptelor diverse” - sinucideri din amor, furturi în tramvaje, scandaluri nocturne, etc. - dar își strîbea prestigiul cînd se hazarda să redacteze pe seama lui „vreo intimplare”.

Iată cum își termina un reportaj (era vorba de un bătrîn călcat de o mașină).

Cităm: „Voind să traverseze trotuarul, a alunecat și a căzut sub roțile automobilului fiind pe loc omorît. Cadavrul muribundului a fost transportat la Institutul Medico-Legal”.

Altădată „descria” stîrma unei tînere care s-a otrăvit în urma unei decepții sentimentale:

„E de notat că Eufrosina C. Popescu a mai încercat să se sinucidă, fiind odată cit p-acî să decedeze definitiv, dacă n-ar fi fost readusă în simțiri de excelentul medic legist, doctorul Stamate.”

Altădată își începea reportajul astfel:

„Plaja Mare e foarte abundentă.

Pretutîndeni carne, pește, fructe și alte legume”.

Relatînd un scandal într-o berărie, își încheie reportajul cu această constatare: „E foarte trist că în zilele noastre se mai *petrece* astfel de tragedii care *indispune* publicul.” (sublinierile sînt ale noastre).

Un reporter politic

La alt mare ziar, mare, din vechia Capitală, lucra, ca reporter politic, bătrînul Ciclop.

Era scund, pleșuv, și mlap.

Cînd venea asudat din oraș și se așeza la masa de scris, pretîndea să fie liniște deplină, să nu fie stîrjenit de nimeni, dacă se poate nici musca să nu se audă. Colegii săi, ca și oamenii de serviciu, umblau în virful picioarelor.

- Sst! Sst! Domnul Ciclop lucrează.

- Sst! Sst! Domnul Ciclop scrie!

După vreo 4-5 ore grele, reporterul se prezenta la secretarul de redacție cu următoarea operă:

„Eri la ora 4,25 domnul dr. Anghelache, ministrul Instrucțiunii Publice, a părăsit Capitala, spre a pleca la Buzău, unde va vizita grajdurile sale cunoscute, fiind reținut la masă de domnul Căpărescu, șeful organizației liberale din localitate.”

Atît. Atît - dar ajunge - nu? Altădată, se lansa într-o observație - reflecție de acest fel: „Am ajuns să vedem plîd și pe tărănișii înhătași la carul național-ardelenilor care l-a capacitat cu arme și bagaje”. (sublinierea e a noastră).

Sau: „Din surse sigure aflăm că domnul Mirtulescu va părăsi gruparea funtanistă trecînd la național-tărănișii. *Șitrea o dăm cu toată rezerva*”. (sublinierea e a noastră)

Reportaj parlamentar

Curcă, zis Curcan, era considerat a fi un mare reporter, mare. Nimic nu-l scăpa acestui impunător ziarist. Gras, gros, elegant, se tutuia cu mai toți miniștrii și își făcea veacul la „Capșa”, la parlament și în cabaretele de noapte.

Toată prestația i se topea, însă, cînd punea mina pe condei. Nu leșea nimic. Leșea, adică, o catastrofă. Secretarul de redacție a trebuit să renunțe la condeiul său, - nu însă și la vorba sa. Venea Curcă zis Curcan, cu stîrile și le... dicta. Ajunsese dictator la gazetă.

Iată cum relatează el o ședință a vechiului parlament:

- Veni de la cameră. A fost ceva grozav. Intîi a luat cuvîntul generalul. ... Că așa și pe dincolo... că el a făcut și a dres... Alurea! Vine Iorga, dom-le, și-l face praf. A luat-o intîi ușor, ușurel și p-ormă... dă-i și dă-i! Și se ridică Lupul... Mamă-mamă ce l-a mai frecat!... că nu-l așa cum zice Iorga, că e o calomnie, zice că... Și arde-i! Arde-i, dom-le, ceva ce n-a văzut Parizu! Da-i răspunde Brătlanu. Vrea s-o la dulce-subțire! Canci! Nu merge! Sare Popa Safta și dă-i și dă-i... și arde-i!...

Colegul de redacție care sta cu condeiul în mînă îl intrerupe:

- Bine, dar ce s-a intimplat, ce a spus unul, ce-a spus altul, ce vrei să scrii după „dicteul” dumitale?

- Cuuun? Se supără Curcan. După ce-mi scup plămîni explîcîndu-ți tot ce a fost la cameră, pretînzî că n-ai ce scrie? Da' greu de cap mai ești!

La un banchet pe care politicienii liberali sau tărănișii aveau obiceiul să-l organizeze în „onoarea” cutărui „șef” - reporterul Curcan a luat și el parte.

Venit la redacție să-și dicteze darea de seamă, ținu să-și uluiască colegii.

- A fost ceva di granda, zicea el, și discursul șefului mamă-mamă...

- A vorbit frumos? Îi stîrnește cineva.

- Frumos? Auzi? A vorbit a *giorno*, p-onoarea mea!

Altădată, Curcan laudă pe un orator.

- Mă băieți, ce să vă zic? E al mai mare orator din lume!

- Mai mare ca Mozart? întrebă un coleg.

- Mai răspunde, convîns, Curcan.

Reportaj de ministere

Costică Iliescu era mare și tare la Justiție. „Muta”, „avansa” și „numea” magistrați: copla, adică, *mișcarea în magistratură*:

„La gradul de judecător de pace (cum se numea pe vremuri) a fost numit d. Ion Popescu”.

„Au fost înaintați următorii greșferi clasa II-a”.

Și așa mai departe. Nu făcea altceva decît să transcrie conștiințios listele acestea de numiri, mutări și avansări de magistrați - liste pe care le găsea la minister.

- Off, spunea el, greu e și reportajul ăsta de specialitate. Reporterii ceilalți huzuresc. Se așează la masă și scriu ce le trîznește prin mînte. Pe cînd eu! Eu trebuie să fiu atent să nu-l confund pe Ionescu N. Nicolae cu Ionescu D. Nicolae, almintîri lese o trîznale!

Își ștergea fața asudată:

- Grea meserie!

Citeodată își ajuta vreun coleg dat în judecată pentru calomnie prin presă. Prieten la toartă cu toți magistrații, intra braț la braț cu acuzatul și în plină ședință făcea semn președintelui, arătîndu-l pe colegul dat în judecată:

- Țasta-i!

Și avea succes. Ziaristul era achitat!

Cînd transcria, la minister, mișcarea în magistratură și dădea de

- E cazul să te îngrijești de seceriș!
- Păi n-am terminat nici însămînțatul...
- Da, dar pînă termini de însămînțat partea asta, grîul se coace în capătul celălalt...

- Și numai 8000 ai luat filodormă?
- Nu! Am luat și doi ani...

FĂRĂ CUVINTE

Desen de Livcan

Desen de N. Arion

ALTĂDATA

vreun nume mai simpatic, se repe-
zea la telefon:

- Casa domnului Consilier de
Curte?... Dumneata eşti, coane Ale-
cule?... E, am o veste bună; *te-am*
avansat! Te citeşti mîine la gazetă!
Hai noroc!

Reporterul sentimental

Odată, un asemenea reporter,
să-l zicem Nălucă, a ţinut să des-
crie o vizită pe care a făcut-o şe-
fului partidului conservator. Şi a
inceput reportajul său astfel: „Ce
frumos e la Bălceşti! De o parte
sarba minunată, de altă parte, aerul
parfumat...”

Cred că nu mai e nevoie să con-
tinuăm.

Altădată, fiind invitat la o adu-
nare a negustorilor, a ascultat, plin
de admiraţie, discursul unui bătrîn
antisemit. S-a simţit obligat Nă-
lucă să-i răspundă. Şi l-a spus:
„Şi eu sint antisemit! Da' sint an-
tisemit contra grecilor!”

A avut mare succes, cum e de
presupus.

Intr-o zi vine la cafenea şi se
adrează unui confrate.

- Dragă, s-a împlinit 80 de ani
de la naşterea lui Eminescu şi vreau
să fac un reportaj. Asta nu-i greu.
Da-mi teub un titlu mai... origi-
nal, pricepi?

- Da, e foarte simplu! Notează!
Nălucă şi-a scos carnetul şi a
transcris ce i s-a dictat.

- Scrie, l-a spus colegul, aşa:
„Centenarul de 80 de ani de la
naşterea lui Eminescu”.

- Mersi, dragă!

Leu, reporter universal

Era un anume Leu, reporter uni-
versal la un alt mare ziar, mare,
din Capitală. Dimineaţa se ducea
în plată cu doi servitori ai patro-
nului şi se înapoiă cu patru coşuri
încărcate vîrf.

- Mă, zicea patronul ziarului,
Leu asta e un ziarist foarte pri-
ceput. Nimeni ca el nu alege
mai bine muşchiul de vacă şi ni-
setrul. Barem la iere e îmbatabil!
Bălat de talent, n-am ce zice.

Leu era o matahală zimbătoare

şi se ocupa cu rubrica: „Pieţele
Capitalei”.

În calitatea asta de reporter cu-
noştea pe toţi pieşarii, - cu unii
se tutuia. Era foarte respectat, to-
tuşi.

- Uite ziaristrul spunea cite un
măcelar. Să trăieşti, Leule! Ai ve-
nit pentru *barosanu*? („Barosanu”
era directorul gazetei) Am nişte
momije: şti!)

Încărcat de unu' singur cu două
coşuri (cînd n-avea la îndemînă
servitorii patronului) Leu apărea
în casa directorului plin de zîmbet:

- Le-am adus personal, şefule,
că mi-era că pierd ocazia. Priviţi
şi dumneavoastră: ştifucă - prima,
cotlet de purcel, ouă proaspete...
zău că e proaspete... şi iere de
crap, o nebunie!

Directorul, mişcat, îl felicita şi
îl lăsa pe Leu să-şi facă şi el mi-
cile... învîrteli.

- Nea Leule, îl încerca vreun
colleg de redacţie, n-ai găsit dum-
neata aici, pe masă, o *metaforă*?

- Ce să găsec? se burzuluia
reporterul fără a-şi da, însă, pe faţă
ignoranţa.

- O metaforă, nea Leule! O ul-
tal aici!

- Nu, n-am găsit nimic!
Şi cum ţinea cu tot dinadînsul
să ştie despre ce-i vorba, fără
a-şi trăda încultura, revenea:

- Şi cum era?

- Metafora?

- Da... asta de ziseşi c-o pierduşi!

- Era... în *hexametri*!

- Ahaa... se „dumirea” Leu. Şi-
apoi, categoric:

- Nu, n-am văzut-o!

Altădată, cineva îl „atacă” direct:

- Ai auzit nea Leule, avem o
vizită oficială.

- Cine?

- Păi, *Gingis-Han*!

- Zău?

- Da! Nu ştii?

- Nu... nu ştiam!

După o pauză:

- Ce naşte de om e?

- Elveţian. Vorba aia: şti vacii!

- Ce vorbeşti, dom-le?

Şi îngîndurat:

- I-aş lua un interviu, dar nu
ştiu *elveţiana*.

- Nu-i nimic. Poţi să-i vorbeşti
în *sanscrită*. Te înţelege!

I. PELTZ

Uneori maşinile se aduc la centrele de reparat foarte deteriorate

Desen de H. Leru

- De ce n-aţi reparat tractorul nostru nici pină acum?!

- A fost stricat peste plan!

Desen de L. Darian

- ...După ce v-am expus pe scurt care sînt cau-
zele insomniei, să trecem mai departe...

Controverse

de ION ATANASIU-ATLAS

Un Nu ştiu cine l-a întrebat pe-un Oarecare:

„Răspunde-mi, rogu-te la întrebare:

De ce-are omul mîini? Ia spune!”

„Păi nu ţi-e prea grozavă taina!

Căci fără mîini cum şi-ar mai pune haîna?”

„O, nu, n-aveţi dreptate, dragii mei,

interveni un dramaturg

care trecea pe lîngă ei,

căci oamenii, după părerea mea,

au mîini ca să mă poată aplauda.

Eu cam atîta am avut de spus.

Noroc!... La revedere!”... şi s-a dus.

Cei doi, miraţi, priviră-n urma lui.

Apoi cel Oarecare-a spus: - „Te rog să-mi spui

de ce-are omul cap? Ei, ştii ori ba?”

„Ca fumurile să aibă unde sta...”

Dar un poet care trecea întimplător

Îl intrerupse binevoitor:

„Să vă spun eu de ce-are omul cap,

ca să mai am o rimă la „valtrap”!

Într-un tîrziu, cînd nu ştiu care

L-a pus din nou pe cel'alt la încercare

şi l-a întrebat: „De ce-are omul nas?”

s-a auzit de undeva un glas:

„Acest detaliu facial a fost creat

ca să servească la strîmbat.

Aşa cred eu ca teoretician

Estetician.”

Povestea de mai sus e o poveste

Dar socotesc că tipurile aceste

există. Da, există pentru ca

să am şi eu pe cine critica.

Omagiu

adus vnzătorilor din
comerțul de stat

... Să-i fi cerut cu glasul disperării
O perlă din albastru mister
Ar fi desprins-o chiar din toga mării
Și mi-ar fi prins-o broșă la reвер.

Să-i fi cerut chiar Pasărea Măiastră
Din penele-i să-mi fac o pălărie,
Un leopard, colibrul, vulpe-albastră
Un papagal sau o mălmăță vie...

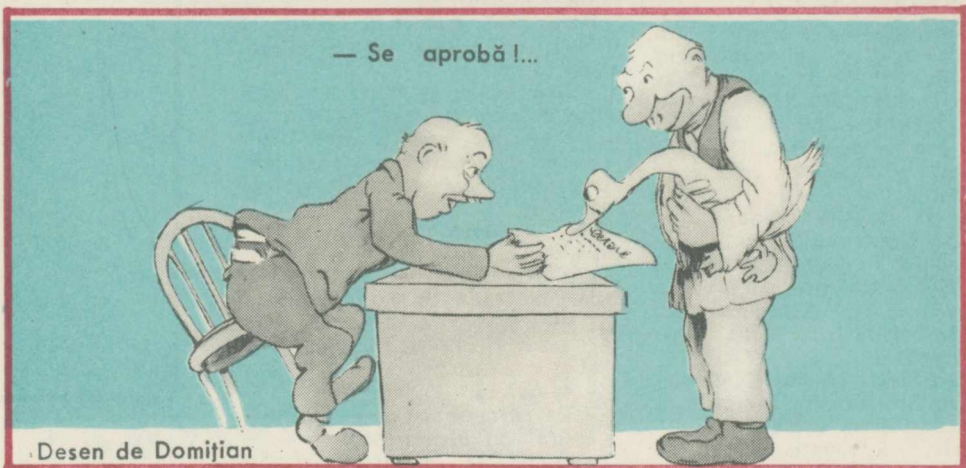
Așa cum mă pricea duios-amabil
Ghicindu-mi gândul încă neprecis,
Am bănuit că-i de orice capabil
Și i-am cerut... o stofă gri deschis.

Iar el, îndată (vînzător perfect)
Mi-a dat exact ce am văzut prin geamuri
Și-a insistat să iau și pentru neamuri...

P. S.

Și totuși stofa nu avea defect!

RODICA TOTH

Coborîm din tren în gara
Pitești. Pe peron auzim o dis-
cutie:

- Dragă, pune-ți ceasul după
gară, să știm cînd pleacă înapoi...
- Să-l pun după gară? Și dacă
nu-l mai găsesc?
- Nu frate! Potriviște-l după
ceasul gării!
- Dar unde vezi tu ceas aici,
în gara Pitești?
- Părăsim gara. Întrebăm pe
cineva cît este pînă în centru.
- Puțin. Numai zece...
- Zece km?
- Nu, zece lei! Pofțiți în tră-
sura mea.
- Mulțumim, preferăm să luăm
autobusul.
- Da? face birjarul. Și eu
care credeam că vă grăbiți!
- Ce ne facem? ne socotim noi.

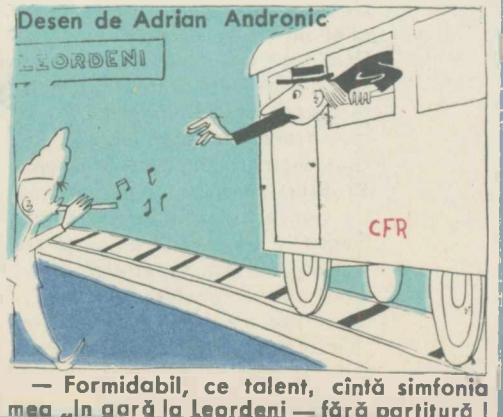
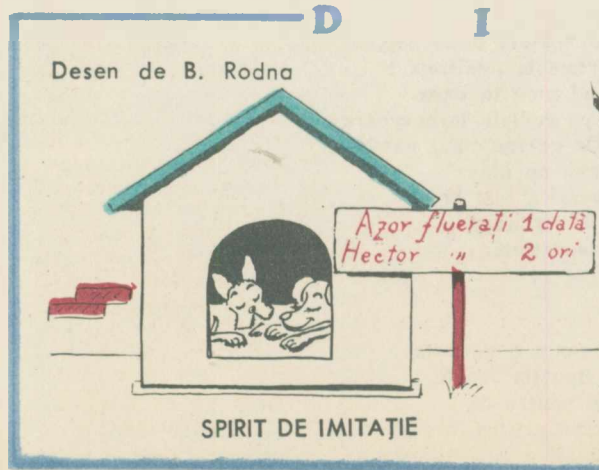
V. D. POPA și A. LĂPUȘNEANU

POPĂS... UMORISTIC

- Păi, să luăm trăsura, că
avem numai o zi de stat în
Pitești!
- Un afiș mare dintr-o vitrină
ne atrage atenția. E reclama nu
știu cărui circ local. Lingă noi,
cîțiva discută:
- Circul are numere tari!
- Mai tari ca fripturile de la
restaurant?
- Mai!
- De la restaurantul „Victoria”
vin acordurile unei orchestre
însoțite de vocea stridentă a
unei cîntărețe.

- Ce spuneți de vocea ei?
întrebăm pe unul dintre local-
nicii de adîneauri.
- Ar cam avea nevoie de re-
parații capitale!
- Între timp, amurgul s-a lăsat
de-a binelea. Localnicul ne în-
treabă cît o fi ceasul.
- Nouă și un sfert...
- În cazul ăsta, dacă vrei
să beți un vin curat, la această
oră poți intra în orice restau-
rant, nu numai în cele cunoscute
că servesc vin bun.
- De ce?

- Păi, după ora nouă seara
pe la noi, în Pitești, se oprește
apa! ni se răspunde.
- Rămăși singuri, intrăm în
restaurant. În acel moment se
stinge lumina în local.
- Ce s-a întîmplat? întrebăm
pe un ospătar.
- Iar are uzina o pană...
- Parcă spunea cineva, ne
amintim noi, că în Pitești e
curent continuu.
- A fost, dar acum e alterna-
tiv, adică, o seară merge și alta
nu! ne lămurește ospătarul.
- Și cu remedierea acestei
situații ce se aude? îl întrebăm.
- Vine! sună răspunsul os-
pătarului către un client care se
interesa de comanda dată, pu-
nînd astfel capăt convorbirii și
reportajului de față,

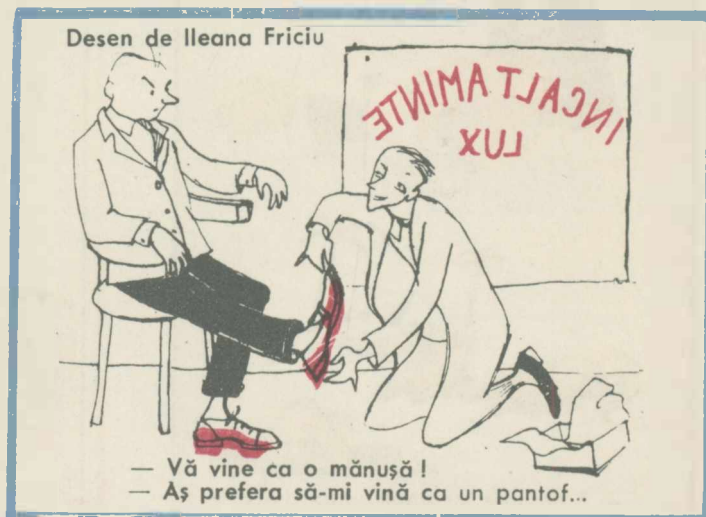
„A C C E S U L”...

Desen de V. Crivăţ

— Dacă veţi fi mulţumit, veţi mai veni şi altă dată...

Desen de C. Florian

— Vă vine ca o mânăşă!
— Aş prefera să-mi vină ca un pantof...

C. CRISTOBALD

MODA ZILEI

Informăm pe cititorii și cititoarele care vor să se îmbrace elegant și apreciază un interior confortabil și tot ce poate face viața plăcută, cam care e moda zilei în materie de confecții, podoabe casnice și alte... sirme sau macarale.

Mătase populară

Moda zilei arată că se poartă foarte mult confecțiile din mătase. Cele mai frumoase sortimente de mătase le produce întreprinderea „Mătasea populară” din București. În special, sînt foarte apreciate de către unii... maiștri de la această fabrică mătăsurile care ies din mașină pătate. Ele ies așa, pentru că ei nu supraveghează bine munca. Pentru acoperirea petelor care nu ies la spălat, mătasea respectivă trebuie apoi vopsită într-o culoare mai închisă. E drept, în asemenea cazuri se înregistrează: timp pierdut, consum de vopsele peste necesarul planificat și, în consecință, ridicarea prețului de cost, — dar se obține o mătase de toată frumusețea. Vorba aia: așa mătase mai rar. Adică, cetățenii ar vrea să vadă asemenea mătase... cit mai rar.

Confecții „Sporul”

Mai e la modă să se poarte confecții produse de cooperativa „Sporul” din București, din materiale furnizate de fabricile: „6 Martie” din Sighișoara, „Textila” din Lugoj, „30

Decembrie” din Arad și „7 Noiembrie” din București.

Ținîndu-se în pas cu moda, aceste fabrici furnizează cooperativei „Sporul” tot ce au mai original: țesături cu carouri strimbe, cu carouri inegale (unele de 6 fire și altele de 7-8), țesături cu colorit neuniform în aceeași bucată, materiale de mai multe lățimi în același sul, — și cît mai multe cupoane, mult prea multe cupoane, în același sul, peste procentajul admis de 100%.

Toate aceste originale furnituri produc cooperativei „Sporul” multă plăcere: pierderi de material la croi și pierdere de timp cu potrivitul materialelor în vederea evitării defectelor respective.

Dacă fabricile mai sus pomenite ar livra furnituri mai corespunzătoare, munca la cooperativa „Sporul” ar fi mai cu spor.

Bibelou „9 Mai”

Tot pentru împodobirea plăcută a interioarelor locuințelor, sînt la modă bibelourile. Bibelourile sînt niște obiecte mici, inutile și drăguțe, care ocupă în casă foarte puțin loc, pe cite o măsută sau o etajeră.

Persoanele mai pretențioase își pot procura și un bibelou mai măricel. De exemplu: un malaxor de citeva tone, care — nu știm dacă e și drăguț — dar o condiție de bibelou îndeplinește: stă inutil, de 4 ani, în incinta Atelierelor „9 Mai” din București, care l-au și produs, dar nu l-au... montat nici pînă azi.

Muncitorii continuă să lucreze cu un malaxor vechi, care se defectează des, produ-

cînd goluri în producție. Aceste goluri în producție dau... de gol pasivitatea cu care conducerea sectorului III (Inginer Tatu Emîl) privește interesele întreprinderii.

Modă „Pionier”

La sectorul III al uzinelor „Steaua Roșie” din București e moda să se fabrice mari macarale „Pionier” de proastă calitate. Sudura lor e atît de slabă încît crapă foarte ușor. Numeroasele reclamații primite din partea trusturilor de construcții arată că aceste macarale nu pot fi folosite.

Pesemne că sudura acestor macarale e slabă, fiindcă la fel e și... sudura dintre conducerea uzinei și cei care lucrează la sectorul III, necontrolați.

Ce se mai poartă

La unele instituții se poartă... cu vorba, sollicitanții.

Un exemplu. Fabrica de biscuiți „1 Mai” din București are nevoie de sîrmă neagră pentru legatul lădițelor de biscuiți. Dar ca să obțină această sîrmă neagră, fabrica trebuie să îndeplinească un îndelung ritual birocratic: să facă cerere la Departamentul industriei alimentare, după obținerea aprobării se se adreseze Direcției generale a aprovizionării din Ministerul Industriei Bunurilor de Consum, apoi să depună cererea la registratura Bazei D. G. A. și să revină în altă zi pentru a ridica dispoziția de livrare, iar dacă directorul Bazei nu e acolo, să revină în altă zi, etc. etc.

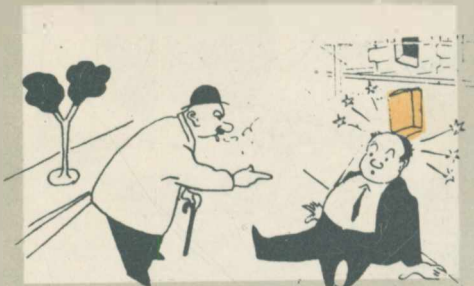
Persoanele elegante spun însă că moda aceasta cu lumea pe drumuri nu se poartă.

(După sezișări de la cititori și corespondenți voluntari din: București, Lugoj, Arad și Sighișoara).

MASE PLASTICE

Desene de Potoceanu

— Zi merci că e din masă plastică și nu cărămidă adevărată!

— Nailon ?

— Tată, uite un geamantan din pielea bunicului!
— Da de unde! E masă plastică...

Desen de Goreaev (din „Krokodil”)

Copiii se pregătesc să meargă la școală...

Dragă Urzico

URZICO,

Dacă mai vrei vreo dovadă cum funcționează uneori serviciile noastre poștale țară:

Acum opt ani, pe când eram student la București (acum sint Inginer) mi s-a trimis de-acasă, din Suceava, o carte poștală, care a mers foarte bine: de la poșta din Suceava pînă la poșta din București a făcut numai 24 de ore. Faptul reiese clar din două ștampile poștale de pe această scrisoare, pe care de altfel ți-o trimit spre convins-gere.

Dar pe scrisoare se mai află încă trei ștampile. Din acestea reiese că poșta noastră a funcționat bine și în... 1958. Cartea poștală, purtînd mențiunea „retur”, a făcut drumul înapoi de la București pînă în Suceava, în anul 1958, în numai două luni și jumătate. Ceea ce înseamnă, iarăși, destul de repede.

Dar dacă în 1950 și în 1958 poșta a mers bine, nu pot ști cum a mers ea și în restul timpului, din 1950 pînă în 1958, fiindcă pentru această perioadă nu se află pe cartea poștală nici o ștampilă, putîndu-se deduce că în acești opt ani cartea poștală n-a mers, ci a stat. Unde a

putut sta atîta timp, atîta ani, e un mare mister, dar fapt este că n-a mers.

Deci, pe baza datelor de mai sus, putem emite cugetarea peteteristă că... la P. T. T. sint și unele pete...

Ing. Gh. Cimpan
str. Popa Nan nr. 7
București

URZICUȚO,

Înțeleaptă e vorba aceea: „pe rînd, ca la moară”.

Coșa Alexandru era morar în satul Filipești (comuna Bogdănești), iar Moraru Andrei era morar în comuna Pîrgărești, și amîndoi furau făină, atît dintr-o cetățenilor cit și dintr-o satului.

Totuși, cînd Coșa Alexandru a fost reclamat că fură, șefii săi de la Organizația economică rațională Tg. Ocna l-au ferit de sancțiunile, răspunzînd presei locale că individul a demisionat, dar în realitate l-au transferat la moara din Pîrgărești, iar pe Moraru Andrei de la Pîrgărești l-au adus la Filipești.

Cînd și Moraru Andrei a fost dovedit că fură, șefii lui — ca să-l scape de sancțiunile — l-au transferat înapoi la Filipești, iar

pe Coșa Alexandru l-au adus iarăși la Pîrgărești.

Cînd acest Coșa Alexandru a fost din nou dovedit că fură, șefii săi l-au transferat iarăși la Filipești. Iar pe Moraru Andrei l-au adus înapoi la Pîrgărești.

Și uite-așa, cei doi hoști au fost plimbați pe la cele două mori... pe rînd, ca la moară.

Bineînțeles, șefii lor n-au putut să-l cocoloșească multă vreme: moraru hoț Coșa Alexandru a fost pînă la urmă arestat și trimis în judecată, iar în privința lui Moraru Andrei s-a hotărît scoaterea lui din funcție.

Dar eu cred, dragă Urzico, că acum e rîndul să fie trași la răspundere și acela dintre șefii de la Organizația economică rațională Tg. Ocna, care l-au favorizat pe cei doi hoști.

Așa e just: pe rînd, ca la moară.

Un grup de cetățeni
Tg. Ocna

URZICO DRAGĂ,

Cinematograful îi instrulește pe oameni și îi... unește. Spre pildă, noi doi, subsemnații, nu aveam cunoștința unul de altul, dar lată-ne acum uniți — ca să-ți scriem ție — iar meritul e al cinematografului „Tineretul” din orașul nostru.

Subsemnatul C. Popescu-Făget m-am dus la cinema „Tineretul” ale cărui afișe de afară spuneau că rulează filmul „O dată în viață”, dar înăuntru pe pînă am văzut filmul „Mîtreă Cocor”. De ce s-a făcut spectatorilor această surpriză, nu știu. Fapt este că așa ceva, la acest cinema, se întîmplă foarte des, nu numai... o dată în viață.

Iar subsemnatul G. Popița m-am dus la acest cinema să văd filmul „Vagabondul” despre care auzișem că rulează. Dar acolo, ce văzui? Pe afișul din stînga scria: „Azi, Vagabondul”, iar pe afișul din dreapta: „Azi, Corabia Viselor”. Am intrat totuși, la noroc, să văd ori care din aceste două filme. Dar a rulat un al... treilea film: „Articolul 420”.

Încît, dragă Urzico, noi doi, subsemnații, propunem cinematografului „Tineretul” — pentru asemenea împrejurări — și un al patrulea film: „Senzatio-nalele cazuri ale unor mai serioși directori de cinema”.

G. Popița

Plaja 23 August nr. 29

C. Popescu-Făget

Orașul Stalin

CUM RĂSPUND...

Departamentul transporturilor nu răspunde, din noiembrie 1957, la o sesizare pe care i-a făcut-o „Urzica”.

Sfatul popular regional Oradea „răspunde” unei sesizări a „Urzicii”... nerăspunzând.

I.C.R. Fălticeni, la o sesizare a „Urzicii”, trimite o adresă care nu e un răspuns.

La fabrica de oxigen din Giurgiu, plăți nemuncite și munci neplătite

Acum doi ani, la fabrica de oxigen a Atelierelor navale din Giurgiu au fost plătite niște lucrări care... n-au fost executate. Ministerul i s-a raportat, de pildă, că instalația tehnologică a fost executată „în proporție de 90%”: în realitate, în această proporție, lucrarea a fost numai plătită; executată, nu.

Acum un an, au fost angajați alți meseriași să termine lucrările: instalații de lumină, încălzit, apă și ventilație. Dar, acestor echipe de meseriași, nici până azi nu i s-au plătit lucrările executate.

Sezisat din noiembrie 1957 de aceste fapte, Departamentul transporturilor nu s-a arătat, nici până azi... transportat de bucurie că e ajutat să le lămurească. Nici numeroasele reveniri scrise și telefonice, n-au reușit să pună, în această privință, Departamentul transporturilor... pe roate.

Chestiunea acestor nereguli... navale nu trebuie să se... inee într-un sertar, nerezolvată.

Intre spitalul din Nucet și Sfatul regional Oradea

Spitalul unificat rațional din Nucet (raionul Lunca Vașcăului regiunea Oradea) suferă de multe lipsuri de ordin gospodăresc, dintre care o parte au fost arătate și în „Urzica” nr. 5, la rubrica „In țepii Urzicii” în nota „Spital suferind”.

Sezisând noi, pe cale de corespondență, și Sfatul popular regional Oradea, acesta - în loc să rezolve problemele numitului spital - s-a mulțumit să ne trimită, cu seninătate, în chip de „răspuns”... ce credeți? - același memoriu pe care l-am folosit și noi la redactarea criticii din revistă, memoriu în care spitalul arată cele ce-i lipsesc.

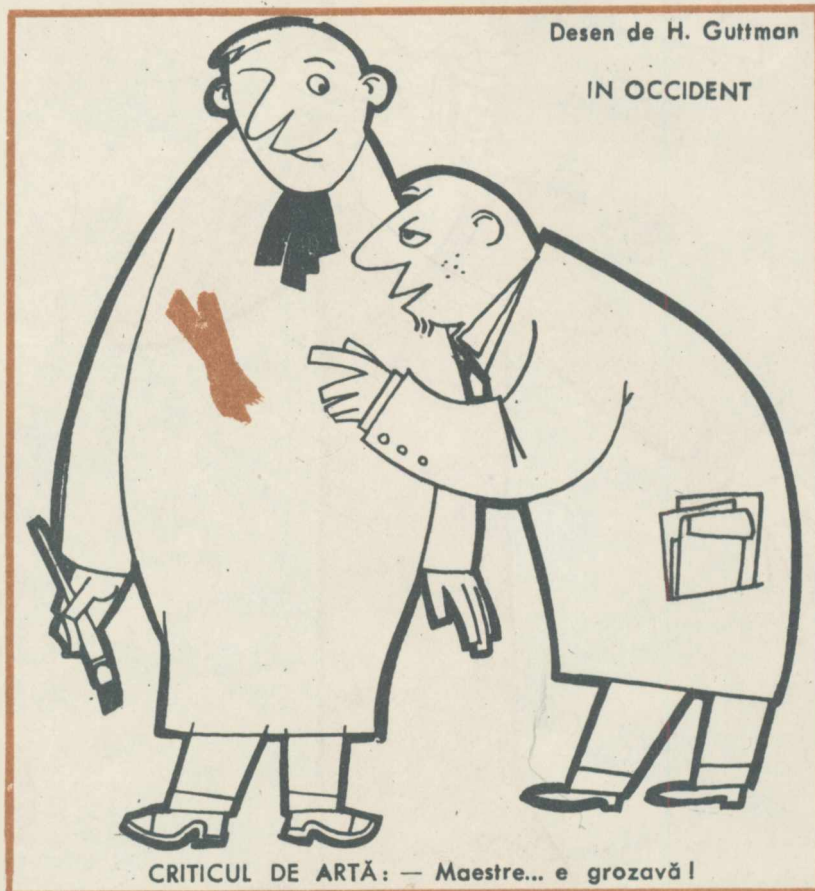
Mulțumim de „răspuns”. De la sfatul regional așteptam altceva: să aflăm ce înțelege el să facă pentru remedierea rețelilor de la numitul spital. Sfatul regional Oradea trebuie să trateze cu mai multă seriozitate asemenea probleme și să corespunde mai puțin formal. E... sfatul nostru.

Gestionarul din Probotă și șefii săi din Fălticeni

Am sesizat Intreprinderea comercială rațională (I.C.R.) Fălticeni că subalternul său, gestionarul Șchlopu Gheorghe de la magazinul din satul Probotă, ține magazinul mai mult închis, în timp ce dumnealul își face veacul la bodegă, unde bineînțeles se îmbată, și în care timp cetățenii așteaptă ore întregi, zadarnic, la ușa magazinului, - și asta, în repetate rânduri.

Și ce ne răspund șefii de la I.C.R. Fălticeni? Că numitul gestionar va fi schimbat „în moment ce se va găsi un alt gestionar”.

Dacă e așa de greu să se găsească în tot raionul Fălticeni un alt gestionar, treaz și conștiincios pentru magazinul din Probotă, - dăm noi o sugestie: să fie transferat acolo unul din șefii inactivi de la I.C.R. Fălticeni, spre a face mai bună treabă în postul deținut acum de gestionarul încorect.

- Ei, unde pleci? I ți-ai făcut problemele?
- Mi-au mai rămas un triverb și o criptografie, dar le rezolv miine...

„ U R Z I C A ”
REVISTĂ BILUNARĂ DE
SATIRĂ ȘI UMOR
Redacția: Calea Victoriei nr. 25.
Telefoane:
Secretariat 5.38.56;
Secția scrisori 3.86.12;
Secretariat de redacție 4.28.15;
Interurban 27

BAZELE S:U.A. PENTRU TELEGHIDATE

Diplomația S.U.A., sub pretextul „consolidării” atlantice, presează statele grupate în organizația N.A.T.O. să accepte pe teritoriile lor baze pentru teleghidate

